

מ"ת 53792/05/19 - עבד אל פתאח אעלימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 53792-05-19 ישראל נ' אעלימי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
עבד אל פתאח אעלימי (עצור/אסיר בפיקוח)
מדינת ישראל

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר- היתר יציאת המבקש מן הארץ להמשך לימודיו במולדובה (לימודי רפואת שיניים)
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (הובלה ונשיאה), ירי מנשק חם, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים כנגדו.
4. ביום 10/6/19 נקבע קיומה של תשתית ראייתית מספקת להוכחת האישום, לשלב לכאורי זה, בהתייחס למבקש (ולאביו, נאשם נוסף בפרשה)
5. לאחר בחינת עניינו של המבקש ע"י שירות המבחן, בחינת מפקחים ואפשרות חלופה, ראיתי להמיר מעצרו הממשי של המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני (החלטה מיום 10/7/19).
6. ביום 4/9/19 הוגשה בקשת המבקש לעיון חוזר, במסגרתה עתר לאפשר לו להמשיך חוק לימודיו במולדובה; המבקש צירף אישור אוניברסיטה בדבר הלימודים וחופשת הסמסטר, התאמת חופשת הסמסטר למרבית המועדים שנקבעו בתיק, עד הלום, וכן ציין כי המבקש ומשפחתו נכונים להפקיד ערבויות גבוהות ביותר, ככל הנדרש, על מנת לאפשר שוב המבקש ללימודיו, אגב הבטחת התייצבותו ללימודים
7. המשיבה התנגדה לבקשה; ביום 10/9/19 נערך דיון בנושא זה. ב"כ המבקש הטעים כי נוכח אי מעצר גורמים נוספים שהיו מעורבים באירוע, יש בכך להקים עילת שינוי נסיבות, ומכאן נפתח הפתח לדון בבקשת המבקש.
8. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
9. ראשית, בניגוד לעמדת המבקש, איני סבור כי אי העמדה לדין של גורמים מעורבים נוספים מצדיקה בקשה לעיון חוזר במקרה דנן; התשתית הראייתית כנגד המבקש איתנה; לא חל כרסום בתשתית זו; התשתית ביחס לגורמים אחרים נבחנה ע"י הפרקליטות ולא נמצאה במידת איתנות זהה; אזכיר כי חלק מהתשתית הראייתית ביחס למבקש זה, הנו סרטון בו נראה המבקש, לכאורה, מבצע הירי.

10. זאת ועוד- אכן הפסיקה קיימה דיון נרחב בסוגיית שוויון בין נאשמים (בש"פ 817/19 טום אביב בן דהן נ' מ"י; ראה במיוחד בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מ"י); עם זאת נקבע בפסיקה כי ככלל טענת שוויון בין מבצעים, במיוחד כשנגד חלק מהם לא הוגש כתב אישום- מקומה כעיקרון בהליך העיקרי; זאת, בצד חזקת התקינות העומדת לפרקליטות כגוף מנהלי, ואי ההתערבות בהחלטה אם להגיש כתב אישום אם לאו.
11. במקרה בפנינו לא שוכנעתי כי קיים שוויון ראייתי בין המבצעים (לאור ראיות מעבר לעדויות האנושיות), וגם לו היה קיים, אין זה המקרה מסגרת בקשת עיון חוזר המקים עילת שינוי נסיבות.
12. מדובר באישומים בעלי חומרה מיוחדת- עת עסקינן בעבירות נשק, עבירות בטחון המקימות מסוכנות סטטוטורית; רק בשל טעמים מיוחדים שוחרר המבקש כאן; אין מקום לתקן עוול נטען בעוול ממשי.
13. יוצא כי משלא קיים שינוי נסיבות, לא חלף זמן ואין כרסום בתשתית הראייתית, לא קמה עילה לעיון חוזר.
14. שנית, גם לו היתה קמה עילה לעיון חוזר, אין מקום לאפשר יציאת המבקש לחו"ל. המבקש עצור באיזוק אלקטרוני, ומתן אפשרות ליציאה לחו"ל אינה עולה בקנה אחד עם משמעות המעצר באיזוק (ראה לעניין זה בש"פ 77/17; בש"פ 1697/18; בש"פ 1647/18).
15. שלישית- על מנת להסיר איזוק כמבוקש ע"י המבקש, יש להראות פחיתה במסוכנות; ספק אם תקופה של פחות מחודשיים מאז מעצר באיזוק הביאה לשינוי כה מהותי; לעת זו גם לא ניתן לבחון הנושא באמצעות שירות המבחן (המבקש עותר לצאת באופן מיידי), כך שבהעדר תשתית המלמדת על פחיתה, אין מקום להסיר האיזוק (ראה לעניין זה בש"פ 966/16 זידאן נ' מ"י).
16. רביעית- משמעות היתר יציאה לחו"ל הנה כבילת המותב בתיק העיקרי למועדים ה"נוחים" למבקש; בדומה להלכת בש"פ 1981/11 סויסה נ' מ"י- ככלל שיקולי חלופה נסוגים מפני שיקולי קיום ההליך בתיק העיקרי כסדרו. זאת ועוד- בעוד בהלכת בש"פ סויסה כנגד אינטרס קיום ההליך כסדרו עומד אינטרס חברתי (שכן לגמילה יש ערך ציבורי), כאן אין כל ערך חברתי העומד כנגד כבילת המותב בתיק העיקרי, אלא ערך פרסונלי בלבד.
17. חמישית- ברור לחלוטין כי לא ניתן לבצע כל פיקוח אפקטיבי על המבקש בחו"ל, הן למניעת עבריינות, הן למניעת השפעה על עדים; אמנם- המבקש הציע ערובות גבוהות למניעת חשש הימלטות מן הדין, אך ההעמדה לדין היא אינטרס ציבורי מהותי ביותר, והערובות אינן מבטיחות אלא הרתעה ושיפוי מה, אך לא ניתן לאכוף העמדה לדין.
18. שישית- קיים קושי בנראות ציבורית של התרת לימודים כאמור; מדובר במי שכתב אישום חמור מתנהל כנגדו, ומצוי במעצר באיזוק לעת זו; כלל לא ברור אם קיימת מודעות של האוניברסיטה, הסביבה החברתית, וכיו"ב, לאישומים; ראה לדוגמא, לעניין שיקול הנראות- בש"פ 3004/05 פלוני נ' מ"י; בש"פ 6060/10 פלוני נ' מ"י (ושם היה מדובר ביציאות לתקופות קצרות).
19. מעבר לקושי זה של נראות, הדבר גם יוצר פער בין מי שידו משגת לערובות גבוהות ביותר, למי שאין ידו משגת.
20. אחרון- המבקש מציין כי חזקת החפות עומדת לו; אכן, אלה פני הדברים בהליך המעצר; עם זאת, מקום בו קיימת תשתית ראייתית, ניתנה הסמכות לבית המשפט להגביל החירות, לרבות לאחר סורג ובריה; במקרה דנן מגבלת החירות של המבקש ביחס לאישום בו הוא מואשם, באה לקראת המבקש כברת דרך, ודומה כי בקשתו אינה עולה

בקנה אחד עם תפיסת כובד וחומרת האישום

21. הבקשה נדחת אפוא. הואיל וראיתי לדחות הבקשה, סבורני כי ניתן להוציאה ללא קיום דיון ועל כן אני מבטל המועד שקבוע ליום 15/9/19 להקראת החלטה.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.